יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך
והלויתה גוים רבים ואתה לא תלוה ונתנך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות
ולעשות ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם והיה אם
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך
ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה ארור
טנאך ומשארתך ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך
ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך
ישלח יהוה בך את המארה ואת המהומה
ואת המגערת בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני
רע מעלליך אשר עזבתני ודבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה יכה יהוה
בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך והיו
שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ

יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידיך
והלויתה גוים רבים ואתה לא תלוה ונתנך
יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות
ולעשות ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם והיה אם
לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך
ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה ארור
טנאך ומשארתך ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך
ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך
ישלח יהוה בך את המארה ואת המהומה
ואת המגערת בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני
רע מעלליך אשר עזבתני ודבק יהוה בך
את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה יכה יהוה בך
בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך והיו
שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ

יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארעך בעתו ולברך את כל עבדי ידך ותזיף
לעממין סגיאין ואת לא תזיף
ויתנך יי בקית ולא חלש ותהי
ברם לעילא ולא תהי לתחתא
ארי תקביל לפקודיא דיי אלהך
די אנא מפקיד לך יומא דין
למטר ולמעבד ולא תסטי
מכל פתגמיא די אנא מפקיד יתכון
יומא דין לימינא ולסמאלא למיזך
בתר טעות עממיא למפלחהון
ויהי אם לא תקביל
למימרא דיי אלהך למטר
למעבד ית כל פקודוהי וקימוהי
די אנא מפקיד לך יומא דין ויתון
עלך כל לוטיא האלין ורדפתך
ליט את בקרתא וליט את בחקלא
ליט סלך ואיתרך וליט ולדא
דמעך ואבא דארעך בקר
תורך ושדרי ענך ליט את
במיעלך וליט את במפקך
ישלח יי בך ית מארתא ורית
שגעשיא וית מזרפיתא בכל
אושט עבדך די תעביד עד
דתשתיצי ועד דתיבד בפריץ
מן קדם מישתא עבדך די
שבקתא אתחלתי ודפיקוי בך
ית מותא עד די שיצי יתך
מעל ארעא דאת עלי ל
תמן למירתה ימחינך יי
בשחפתא ובקדחתא ובדליקתא
ובחרחותא ובחרבא ובשדפנא
וביקנא ורדפנך עד דתיבדון
ויהון שמיא דעלי רישך
חסינין כנחשא וארעא דלאחתא

ושמיא דמיר לגוים
וכלש ישרדמנו
לשון ונעמי חרה
מע חורב טחר
נפוח ויאוש; וחרב
כמו עיך ביסודה;
שדפון ויקון ג
מסכתבויה
שכשרות; שדפון
רוח קדים האויר
בלע. ירקון יושי
ופגו תבואה שהפקן
ומכמיקון לירקון
דיומא כלש: עד
אמרך עד השמד
שתכלה ומאליך;
והיו שמיך אשר
על ראשך משמת
קללות הללו ומשה
מפי עינין ומיכן
ושבתעמת מהעם
מפי עינינו אמרך
ואם לא תשמעון לי
ואם תלכו שמי וכמן
הוא אמר בחול
ליקוק ידבק בך
יכסה יי והקל ומשה
בתלוהכן לאומרן
בלשון יחיד ונפ
בתלוה זו הקל
שבראשונה
הוא אומר
שמיכם כנחז ל
ואת מרי עכם
כנחושה שלא יהו
השמים מזיעים
כדרך שאין הברזל
מזיע ומתוך כך
יש חורב כעלם

קדוש ישראל תחרד
היותך עזובה ושנואה
ואין שבר ושמתיך לגאון
עולם משוש דר ודר
ויונקת חלב גוים ושוד
מלכים תינקי וידעת כי
אני יהוה מושיעיך
וגאלך אביר יעקב תחת
הנחשת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת
העצים נחשת ותחת

האבנים ברזל ושמתי פקודתך שלום
ונגשיך צדקה לא ישמע עוד חמס
בארצך שוד ושבר בגבולך וקראת
ישועה חומותיך ושעריך תהלה לא יהיה
לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם
ואלהיך לתפארתך לא יבא עוד שמשך
וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור
עולם ושלמו ימי אבלך ועמך
כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר
מטעי מעשה ידי להתפאר הקטן יהיה

לאלף והעצר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה חסלת
ענין קדוש ישראל. ענין של קדוש ישראל. ושוד
מלכים. לשון שדיים. ותנקי. יונקה עליו: הנחת
המשמש. ששלו מאיר. ושמתי פקודתך שלום
ואיימה פרנסתך שלום ושילטונך כדקן ופקודה
פקידים שלך. ורבותיך אמרו הפקידות שבאו
עליך בגלותך והמנגשים שהחזיקו יהיו לך
לטובה ולצדקה. להתפאר. שהיה מתפאר בה
פרוושיר בעש. לא יהיה לך. לא הצטרכ
לאור השמש. לא יאסף. ליום כי נגנזם שמ
הכנסן חורם. בעתה אחישנה. זו אחישנה
לא זכן בעתה חסלת

יהוה שבעים שובה
ישראל
עד יהוה אלהיך
כי כשלת בעונך
קחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה
ואמרו אליו כל
תשא עון וקח
טוב ונשלמה
פרים שפתינו
אשור לא יושיענו
על סוס לא

שובה. ישר טבשרין
יהוה. פ ן
ירה מתכם מטמון.
לך עמכם הענשיך
מישל ומלך שמירה
עליו מדינה כל מיות
בפיהי כפר ויטב ישל
מטיטים. עד. לזדיך
תמכטם לאיר שמה
ישל כעור שהוא
בארה רחמים. ואבה
לאן לדיך ארות חדן
עד דלא יתעבר